

János Danis

În alb și negru / In Black and White / Feketén, fehérén

I: *Flaut / Flute / Fuvola*

JÁNOS DANIS

fotografie / photography / fotográfiá

Consiliul Județean Prahova
Muzeul Județean de Artă Prahova „Ion Ionescu-Quintus“
Ploiești, Bulevardul Independenței nr.1
Telefon: +40-244-511.375
+40-244-522.264
www.artmuseum.ro
e-mail: office@artmuseum.ro

Februarie 2009

ISBN: 978-606-8019-03-1

Viziune grafică: Valter PARASCHIVESCU
Tehnoredactare computerizată: Mariana DĂSCĂLACHE

Pledoarie pentru alb și negru

Fotografia reprezintă procesul, activitatea și arta de a crea imagini imobile prin înregistrarea radiației pe un mediu sensibil, cum ar fi un film sau un senzor electronic. Modelele de lumină reflectate sau emise de obiecte activează un senzor chimic sau electronic pe durata unei expuneri măsurate, de obicei printr-o lentilă fotografică, într-un instrument cunoscut sub numele de aparat fotografic, care stochează, de asemenea, informația rezultată în mod chimic sau electronic. Cuvântul fotografie vine de la cuvintele grecești *photos* (lumină) și *graphē* (a desena), însemnând, literalmente, „a desena cu lumină”.

Fotografia reprezintă rezultatul îmbinării mai multor descoperiri tehnice, de la camera obscură studiată de savantul arab Alhazen, în secolul al X-lea, și până la efectul fotochimic, descoperit de Wilhelm Homberg în 1694. Ea se naște, ca proces, în anii 1820, odată cu dezvoltarea fotografiei chimice. Prima fotografie a fost o imagine creată în 1825 de către inventatorul francez Nicéphore Niépce. Munca acestuia a fost continuată de Louis Daguerre și a culminat odată cu dezvoltarea dagherotipului, în 1837. După o serie de descoperiri care au permis „fixarea” imaginilor pe plăci de metal sau de sticlă, George Eastman dezvoltă, în 1884, tehnologia filmului care înlocuiește plăcile fotografice. În 1908, Gabriel Lippmann obține Premiul Nobel pentru Fizică pentru metoda sa de reproducere fotografică a culorilor.

După progrese care au desăvârșit tehnica fotografiei pe film, în 1981 firma Sony și în 1990 firma Kodak pun bazele fotografiei digitale. Fotografiile digitale folosesc un dispozitiv electronic pentru înregistrarea imaginii în locul modificărilor chimice pe film. Principala diferență între fotografia digitală și aceea chimică constă din faptul că fotografia chimică se împotrivește manipulării, pentru că implică film și hârtie fotografică, în vreme ce fotografia digitală reprezintă un mediu care implică o manipulare superioară. În plus, ultima permite o procesare ulterioară mai puțin dificilă.

Pe parcursul secolului al douăzecilea, atât fotografia artistică, cât și fotografia documentară au ajuns să fie acceptate în lumea anglo-saxonă și în sistemul de galerii de artă. Estetica fotografiei rămâne o chestiune care continuă să fie discutată cu regularitate, mai ales în cercurile artistice. Unii artiști au argumentat că fotografia reprezintă o reproducere mecanică a unei imagini. Dar, dacă fotografia este o artă autentică, atunci ea necesită o redefinire în contextul artei, pentru a determina ce componentă a unei fotografii o face „frumoasă” pentru privitor.

Tocmai căutarea acestui element inefabil este aceea care-l transformă pe talentatul fotograf maghiar **János Danis** într-un mare artist. Atrăs de arta fotografică încă din adolescență, **János Danis** se dedică, intensiv, fotografiei din anul 1999. Într-un timp destul de scurt, dar beneficiind de atuurile fotografiei digitale, el participă la numeroase expoziții personale și de grup în peste 23 de țări, între care Ungaria și România, obține 6 premii, ia parte la tabere artistice și devine membru al Asociației Internaționale a Artiștilor Fotografi Maghiari.

„Câteodată simt că imaginile sunt mai puternice fără culori”, spune **János Danis** în pleoarea sa în favoarea fotografiei monocrome, intitulată *Confesiunea mea despre fotografia în alb și negru*. Și argumentele sale sunt reprezentate chiar de imaginile care însuflă expoziția de față: peisaje care demonstrează o adeverărată viziune artistică, monumente schițate cu un rafinament aproape pictural, troițe așezate pe drumurile unui sat anistoric și mai ales chipuri zugrăvind sentimente complexe. Reînviind obiceiuri aproape uitate, în special din Ținutul Secuiesc, fotografiile lui **János Danis** se constituie într-o adeverărată cercetare etnografică și sociologică, pentru care pledează, de asemenea, în demersul său eseistic.

În *Despre neajunsul de a te fi născut*, Emil Cioran povestește o întâmplare din Transilvania anului 1910, când un etnolog amator a încercat să fotografieze o șatră de țigani: „În clipa în care li s-a cerut să nu mai miște, o bătrână a strigat: «Păze! Se pregătesc să ne fure sufletul.»”. De departe de a fura sufletul celor pe care-i portretează, **János Danis** își jertfește propriul său suflet în încercarea de a transforma lumea reală într-o ficțiune artistică.

Pleading for Black and White

Photography is the process, the work and the art of creating fix images by recording radiation on a sensitive support, like film or electronic sensor. Light reflected or emitted by objects activates a chemical or electronic sensor during a controlled exposure, usually through a photo lens, in a device known as photo camera, which stores the information chemically or electronically. The word “photography” comes from the Greek *photos* (light) and *graphē* (to draw), meaning literally “to draw with light”.

Photography represents the result of the combination of several technical discoveries, starting with the camera obscura studied by the Arabian scientist Alhazen in the 10th century and ending with the photochemical effect, observed by Wilhelm Homberg in 1694. As a procedure, it appears around 1820, together with the development of the chemical photography. The first photo was created in 1825 by Nicéphore Niépce, a French inventor. His work was carried further by Louis Daguerre, who developed the daguerreotype, in 1837. Later on, in 1884 George Eastman compiles all discoveries that made possible to “fix” images on glass or metal plates and develops the photographic film to replace plates. In 1908, Gabriel Lippmann receives the Nobel Price for Physics, for his new method of colour photo replication.

More than seven decades of film photography development followed. In 1981, Sony establishes the basis of the digital photography, followed by Kodak in 1990. This process is electronically recording the image on a special device, instead of making chemical alterations on a film. The main difference between the two methods is the handling. Chemical photo needs film and paper – very sensitive, while the digital one allows a higher level of handling. More than that, it has a higher processing capacity and it is less difficult.

During the 20th century, artistic and documentary photography is well appreciated worldwide, for scientific purposes or in art galleries. Aesthetics of photography remains an open issue to be discussed regularly, especially within artistic circles. Some artists argue that photography is no more than a simple, mechanist replication of an image. To prove that it is an authentic art, it needs to be redefined in an artistic environment, in order to identify which of the components of a picture makes it “beautiful” for the spectator.

This is exactly the element that transforms the talented Hungarian photographer, **János Danis**, into a great artist. Passionate by photographic art since his adolescence, **János Danis** decides to intensively dedicate himself to it in 1999. In quite short time, exploring the benefits of the digital photography, he creates his own exhibitions and participates to group fairs in more than 23 countries (Hungary and Romania are among them). He wins 6 prizes, he's invited to artistic camps and becomes member of the Hungarian International Association of Photographic Artists.

“Sometimes I feel that images are stronger without colours”, says **János Danis** in his pleading for monochromatic pictures, called *My confession about black and white photography*. And his argumentation is represented by the same images that animate this exhibition: landscapes showing his genuine artistic vision, monuments drawn with a pictorial delicacy, crosses on side roads of timeless villages and most of all, portraits revealing complex feelings and inner struggles. By reawakening traditions almost forgotten, mainly from Szeklerland, **János Danis'** photography represents a real and valuable ethnographic and sociological research, for which he pleads in his essayistic demarche.

In his volume *About the inconvenient of having been born*, Emil Cioran tells the story of an amateur ethnologist, in Transylvania of the year 1910, while he was trying to photograph a group of gipsies: “When they were asked not to move anymore, an old woman shouted: 'Beware! They are preparing to steal our soul.'”. Far from stealing the souls of the people he photographs, **János Danis** is unsparing his own soul by trying to transform the real world in an artistic fiction.

Érvelés a fekete-fehér érdekében

A fényképezés a fény fényérzékeny anyagon: filmen vagy elektromos érzékelőn állókép rögzítésére irányuló folyamata és művészete. A tárgyak által visszavert vagy kibocsátott fény egy fényképezőgépnek nevezett eszközben rendszerint egy fotográfiai lencsén keresztül szabályozott expozíció folymán aktiválja a kémiai vagy elektromos érzékelőt és kémiai vagy elektromos úton rögzíti az információt, a képet. A “photography” fényképezés szó a görög *photos* fény és a *graphé* írás, rajzolás szavak összevonásával lényegében fénnel való rajzolást jelent.

A fénxképezés számos műszakielfedezés kombinációjának eredménye: a 10. Században élt arab

tudós Alhazen által tanulmányozott camera obscurától a Wilhelm Holberg által 1694-ben megfigyelt fotokémiai effektusig. Gyakorlatilag használható eljárássá 1820 táján a fotokémiai folyamat kifejlesztése után vált. Az első fényképet Nicophor Niepce francia feltaláló készítette. Munkáját Louis Daguerre vitte tovább a daguerretíbia kifejlesztésével 1837-ben. Később 1884-ben George Eastman felfedezései lehetővé tették az állóképek üveg vagy fém lemezen való rögzítését, majd kifejlesztette a lemezeket felváltó fényérzékeny filmet. 1908-ban Gabriel Lippmann Fizikai Nobel Díjat kapott színes képet előállító eljárásáért.

Ezt a filmes fotográfia több mint hét évtizednyi fejlődése követte. A Sony 1981-ben megalapozza a digitális fényképezést. A Kodak 1990-ben követi. Az új eljárás a képet film helyett elektromos úton egy speciális eszközön rögzíti. A két eljárás között a gyakorlati különbség a műveletek nehézségében van. A fényérzékeny film és papír eljárás nehézkes és érzékeny. A digitális képrögzítés jóval egyszerűbben kezelhető és mára nagyobb kapacitásúvá is vált.

A 20. század folyamán a művész és dokumentalista fényképezés egyaránt elfogadottá vált a tudományos műhelyektől a művészeti galériákig. A fényképezés esztétikája továbbra is nyitott kérdés mely rendszeres vita tárgya különösen művész körökben. Néhány művész azt állítja, hogy a fényképezés csak a valóság mechanikus másolata. Azt, hogy a fényképezés önálló valódi művészet az igazolja legjobban, ha a képet elemei a befogadó számára “széppé”, esztétikai élménnyé teszik.

Pontosan ez a tény az ami a tehetséges magyar fotográfust, **Danis Jánost** igazi művészé emeli. Serdülőkora óta a fényképezés szerelmese, 1999-ben elhatározza, hogy intenzíven foglalkozik a fotógrafiával. Azóta felfedezve a digitális fotográfia előnyeit egyéni kiállításokat rendezett, 23 országban vett részt nemzetközi szalonokon, hat díjat is nyer, fotóművészeti táborokba hívják meg és tagja lesz a Magyar Fotóművészek Nemzetközi Szövetségének.

“Néha úgy érzem, hogy a kép erőteljesebb szinek nélkül fekete-fehéren” mondja **Danis János**. Ezt bizonyítják képei melyek ezen a kiállításon láthatók: művészeti ihletésű tájképek, különleges igénnel fényképezett épületek és szobrok, időn kívüli falvak útszéli keresztfái és nem utolsósorban komplex érzelmeket és belső küzdelmeket felmutató portréi. Székelyföld majdnem elfelejtett szokásait felelevenítve Danis János tanulmányértékkű etnográfiai és szociológiai felvételeket is bemutat..

Emil Cioran *A születés kellemetlenségei* című kötetében egy műkedvelő efnográfus esetét mondja el: aki 1910-ben Erdélyben egy csapat cigányt próbált lefényképezni: “Abban a pillanatban amikor azt mondta nekik, hogy ne mozogjanak egy öreg cigányasszony felkiáltott: El akarja lopni a lelkünket!”. **Danis Jánostól** távol áll, hogy el akarná lopni fényképalanyai lelkét. Ezzel ellenkezőleg ő tárja ki lelkét amikor a való világ tükrét művészeti átformálással megmutatja nekünk.

Florin SICOIE

Confesiunea mea despre fotografia în alb și negru

Îmi amintesc că aveam cam 15 ani când, într-o cameră întunecată, am asistat pentru prima dată la miracolul apariției unei imagini pe hârtia fotografică. Bineînțeles, era în alb și negru sau, mai corect spus, în gri și gri. După câteva experimente, am reușit, împreună cu prietenul meu, să obținem o calitate destul de bună a imaginilor fotografiate. Apoi, după numai trei ani, ne-am cumpărat prima hârtie fotografică color. Păstrez încă, într-un album, cea dintâi încercare a unei fotografii „artistice”. Din păcate, nu ne-am putut permite să cumpărăm în continuare hârtie color, aşa că, în câțiva ani, din pasiunea de a face fotografii a rămas numai plăcerea de a admira fotografiile altora, ale artiștilor profesioniști.

Să nu înțelegeți că am renunțat complet la fotografii, însă acestea au devenit simple imagini tehnice, de familie sau de călătorie. După aproximativ zece ani, s-a intrat în epoca fotografiei digitale, și mi-am putut cumpăra un nou aparat, care se potrivea mai bine vieții mele foarte ocupate. Odată cu primul aparat foto digital, vechea mea pasiune pentru fotografiile artistice a reînviat și a devenit principala preocupare din puținul timp liber pe care îl aveam. Am pornit de la fluturi și peisaje, bineînțeles color. Cam după un an, am început să pozez oamenii din jurul meu, iar acum fotografiile mele au un caracter strict etnografic și sociologic.

Câteodată simt că imaginile sunt mai puternice fără culori. Din fericire, tehnica a evoluat atât de mult, încât acum există posibilitatea de a-ți „prepara” cu adevărat fotografii în alb și negru.

Dacă prima mea expoziție a fost color, acum aş vrea să vă prezint o serie de lucrări „aproape” monocromatice. Spun „aproape” deoarece, în unele cazuri, le-am dat câte o picătură de culoare pentru a le crește efectul emoțional.

Vă veți întreba, poate, de ce îmi place fotografia monocromă. În primul rând, din nostalgia primelor imagini ale artiștilor începutului de secol XX, pe care i-am admirat și de la care am învățat. În al doilea rând, pentru că mi se pare că astfel pot surprinde mai bine sentimentele și emoțiile unui anumit moment, și le pot transmite mai exact audienței. Lumea noastră este colorată, și ne este foarte ușor să privim suprafețele colorate fără să ne pese ce se ascunde dincolo de ele, în profunzime. Fotografia monocromă lucrează în principal cu tonuri de lumină pe care, dacă vrei să le înțelegi, trebuie să îți folosești capacitatea de abstractizare, gândirea și deschiderea emoțională. Numai acest efort mental va ajuta vizitatorul să înțeleagă emoțiile și mesajul pe care doresc să îl transmit.

Acestea sunt motivele pentru care mă simt atras de fotografiile monocrome. Bineînțeles, sunt și cazuri în care cele color au același efect asupra mea...

My Personal Confession about Black and White Photography

I remember when I was about 15 years old and, in a dark room, I saw the miracle as the picture appeared in the developer on the exposed paper. Naturally, it was black and white, or better to tell grey and grey. After

some experiment with my friend we produced quite good quality prints. Not more than three years later, we could buy the first colour papers with the developer kit and made our first colour paper photographs. I still have one printout from those trials in my first “artistic” photo album. Unfortunately, we could not finance further the colour prints, and some years later the making of artistic photography gradually disappeared and only the enjoyment of real artistic photographers remained in my life.

Taking photos never disappeared, but they were technical, family and travel photographs. Some ten years later, the age of digital photography started and I got a new tool that suits much better to my busy lifestyle. With my first digital camera the passion gradually came back and reached the first place in my pastime activity. I started with butterflies and landscape photography, and naturally the pictures taken were colour ones. About one year later, I started once more to photograph people and now practically I take only ethnographic and sociological photographs.

Sometimes I have the feeling that the photos should be stronger without colours. Fortunately, the technical improvement of the cameras and the software development gave the possibility to prepare real black and white photos, and I started.

While in my first exhibition there were only colour photos, now I feel the need to fill one with monochromes. Well, they are almost monochrome photos, but in some cases a little spot of colour can increase the emotional effect.

Now let us see why do I like monochrome photography? First of all, almost with some nostalgia: all of my admired photo-artists in the twentieth century made monochrome pictures and I learned from them. Our world is coloured, and it is natural and easy to us to see the coloured objects, the surface without digging into the deepness. In my photographs I try to capture the feelings and emotions of the moment, and I try to transfer it to my audience. The monochrome photographs are artificial objects and operate mainly with the tones of light. To understand them requires abstractions, thinking and emotional openness. This mental work helps the visitor to understand the feelings and message I want to pass to him.

This is why I like the monochrome photographs. Nevertheless there are situations where the colours have similar effect...

Személyes vallomás a fekete fehér fotógrafiáról

Emlékszem, tizenöt éves lehettem mikor egy sötétkamrában megtapasztaltam a csodát, ahogy az előhívóban az exponált papíron megjelent a kép. Természetesen feketén-fehéren, jobban mondva szürkén és szürkén. Barátommal némi tapasztalat után egészen elfogadható minőségű papírképeket készítettünk. Mintegy három év elteltével amikor megvásárolhattuk az első színes fotópapírt a megfelelő előhívó kittel elkészítettük első színes nyomatainkat. Egyet még mindigőrzök első „művész” fotalbumomban.

Sajnos színes kísérleteinket nem tudtuk folyamatosan finanszírozni, és a művészeti igényű fotógrafiák készítése is lassan kikopott életemből. Csak a valódi fotóművészek képeinek élvezete maradt

meg máig is. A fényképezést soha sem hagytam abba, csak műszaki, családi és utiképek készítésére szorítkoztam. Néhány tíz év elteltével beköszöntött a digitális fényképezés lehetősége és egy olyan eszközökhez jutottam, ami teljesen megfelelt elfoglalt életstílusomnak. Első digitális kamerámnak köszönhetően a fényképezés szenvédélye fokozatosan visszatért és mostanra már első helyet foglal el kevés szabadidőm eltöltésében. Lepke és tájfényképezéssel kezdtem, így képeim természetesen színesek voltak. Mintegy egy év elteltével egyre inkább embereket kezdtem fényképezni. Mostanra gyakorlatilag ha tehetem az etnográfiai- és szociofotográfiát helyezem fókuszba.

Egyre inkább éreztem hogy bizonyos képeim színek nélkül fekete-fehéren erőteljesebbek lennének. Szerencsére a fényképezőgépk technikai javulása és a szoftverek fejlődése lehetővé tette igazán jó fekete fehér képek készítését, így elkezdtem ezzel is foglalkozni. Mig első egyéni kiállításomon csak színes képeket állítottam ki, most eljött az idő egy teljesen monokróm kiállítás válogatására. Nos ezek egy-két kivételtől eltekintve monokróm fényképek, de egyes esetekben egy kis színfolt erősít az emócionális hatást.

Nos vizsgáljuk meg miért szeretem a fekete fehér fényképzést?

Először is némi nosztalgia miatt: minden szeretett fotóművészem a múlt században fekete fehér képeket készített, és én ezekből tanultam.

Világunk színes, ez nekünk így természetes és könnyű nézni a színes tárgyakat, a felületet különösebb mélyre ásás nélkül. Fényképeimmel megpróbálom megfogni a pillanat által bennem kiváltott érzelmeket, emóciókat és átadni ezeket képeim nézőinek.

A monokróm fénykép mesterséges objektum, és alapvetően a fény tónusaival hat. Ennek megértése absztrakciót kíván, valamint gondolkodást és emócionális nyitottságot. Ez a szellemi munka segíti a nézőt, hogy mégértsze az érzelmeket és üzenetet amit átadni kívántam. Ezért szeretem a fekete-fehér fényképeket. Természetesen vannak esetek amikor a színeknek van ilyen szerepe...

János DANIS

„În alb și negru“
Fotografiile domnului János Danis făcute în România

János Danis (n. 1944, Dolha, județul Munkacs) este cetățean maghiar, inginer electric, iar familia sa locuiește la Gödöllő, Ungaria. Din 2003 conduce o fabrică japoneză producătoare de componente auto la Ploiești. De fotografie se ocupă încă din gimnaziu, urmând această pasiune și în anii de studenție. După mult timp, în 1999, a început să aprofundeze intensiv fotografia artistică. Fotografiile sale prezintă frumusețile lumii înconjurătoare. A început cu fluturi și peisaje, iar în prezent subiectele sale preferate sunt cele etnografice și sociale: oamenii și mediul în care aceștia trăiesc. Multe dintre fotografiile sale au apărut în ziară și periodice din toată Europa. Afirma că oglindește ceea ce vede în emoțiile sale și pretinde că este mai degrabă un reporter emoțional decât un artist.

János Danis este membru al Asociației Internaționale a Artiștilor Fotografi Maghiari.

Mai mult de 150 dintre fotografiile sale au fost expuse în 23 de țări, în cadrul unor saloane internaționale patronate de FIAP, obținând până acum 6 premii.

Expoziții individuale:

2004 – Vlăhița: „Vlăhița, oameni și petreceri“

2005 – București, World Trade Centre: „Impresii din România“
Vlăhița: „Momente din natură“

2006 – Miercurea Ciuc, Gheorgheni, Gyöngyös (Ungaria): „Pozele unui călător“
Ploiești: „Pozele unui pelerin“

2007 – Târgu Mureș: „Pozele unui călător“
Budapesta, Bicske, Csáktornya, Veszprém (toate în Ungaria):
„Vlăhița și filarmonica copiilor“
Vlăhița: „Campania de toamnă“

2008 – Remetea, Gödöllő (Ungaria): „Noi poze de călătorie“

Fotografi de tabără în județul Harghita: 2004, 2005, 2006, 2007, 2008

“In Black and White”
Photos by János Danis taken in Romania

János Danis (b. 1944, Dolha, Munkacs district) is a Hungarian citizen. He is an electrical engineer and his family lives in Gödöllő, Hungary. Since 2003 he is a resident in Ploiești and leads a Japanese owned automotive parts manufacturing plant. He began to deal with photography in the secondary school, and followed it during his university years. In 1999, he began to deal more intensively with artistic photography. He photographs the beauties of our surrounding world. Starting from butterflies and landscapes, now his favourite subjects are ethnographical and social photography: people and their environment. Many of his photographs appeared in journals and periodicals throughout Europe. He tells he mirrors with an individual emotion what he sees and assumes he is rather an emotional reporter than an artist.

He is a member of the International Association of Hungarian Photoartists.

In twenty three countries, more than a hundred and fifty of his pictures were exhibited in FIAP sponsored international showrooms, and his photos won six prizes.

Individual exhibitions:

- 2004 – Vlahita: “Vlahita: People and Feasts”
- 2005 – Bucarest, World Trade Centre: “Impressions on Romania”
Vlahita: “Moments from Nature”
- 2006 – Miercurea Ciuc, Gheorgheni, Gyöngyös (Hungary): „Traveller Camera”
Ploiești: “My Pilgrim Camera”
- 2007 – Targu Mures: “Traveller Camera”
Budapest, Bicske, Csáktornya, Veszprém (all in Hungary):
“Vlahita and the Children Philharmonics”
Vlahita: “Autumn Campaign”
- 2008 – Remetea, Gödöllő (Hungary): „New Traveller Camera”

Photo camps in Harghita District: 2004, 2005, 2006, 2007, 2008

*„Feketén, fehéren“
Danis János Romániában készült felvételeiből*

Danis János (1944, Dolha, Munkács megye) villamosmérnök, magyar állampolgár. Családjával Magyarországon, Gödöllőn él. 2003-tól Ploesti rezidens, egy japán tulajdonú autóipari alkatrész gyárat vezet. A fényképezéssel középiskolás korában ismerkedett meg és folytatta egyetemi évei alatt is. 1999-től intenzíven, művészeti igénnyel fotografál. Fényképein környező világunk szépségeit mutatja be. A lepke és természetfényképezéssel kezdve mostanra kedvenc témája az ember és környezete, az etno- és szociográfiai fényképezés lett.

Európa számos országában jelentek meg felvételei napilapokban és periodikákban.

Úgy gondolja, hogy fényképein érzeli alapokon tükrözi vissza a látványt és inkább emócionális riporternek mint művésznek tartja magát.

Tagja a Magyar Fotóművészeti Nemzetközi Szövetségének.

A Nemzetközi Fotóművészeti Szövetség (FIAP) által patronált szalonokon huszonhárom országban több mint 150 felvételét állították ki. Képeivel hat díjat is nyert.

Egyéni kiállításai:

- 2004 – Szentegyháza: „Szentegyháza: emberek és ünnepek”
- 2005 – Bukarest, World Trade Centre: „Romániai impressziók”
Szentegyháza: „Pillanatok a természetből”
- 2006 – Csíkszereda, Gyergyószentmiklós, Gyöngyös (Magyarország): „Vándorkamera”
Ploesti: „Zarándok kamerám”
- 2007 – Marosvásárhely: „Vándorkamera”
Budapest, Bicske, Csaktornya, Veszprém (mind Magyarország)
„Szentegyháza és a gyermekfili”
Szentegyháza: ”Őszi hadjárat”
- 2008 – Gyergyóremete, Gödöllő (Magyarország) „Új vándorkamera”

Részvétel a Hargita Megyei Kulturális Központ által szervezett fotótáborokban: 2004, 2005, 2006, 2007, 2008

Încondeierea oului / Painting of Easter egg / Húsvéti tojás himzés

Floarea pietrei / Flower of stones / Kövek virága

Mesteceni / Birch trees / Nyirfák

Cărbunar / Charcoal-burner / Szénégető

Fată cu mânz / Girl with foal / A lány és a csikó

Catedrala din Șumuleu / Sumuleu Catedral / Csíksomlyó katedrális

Dâmbovicioara

Izabella

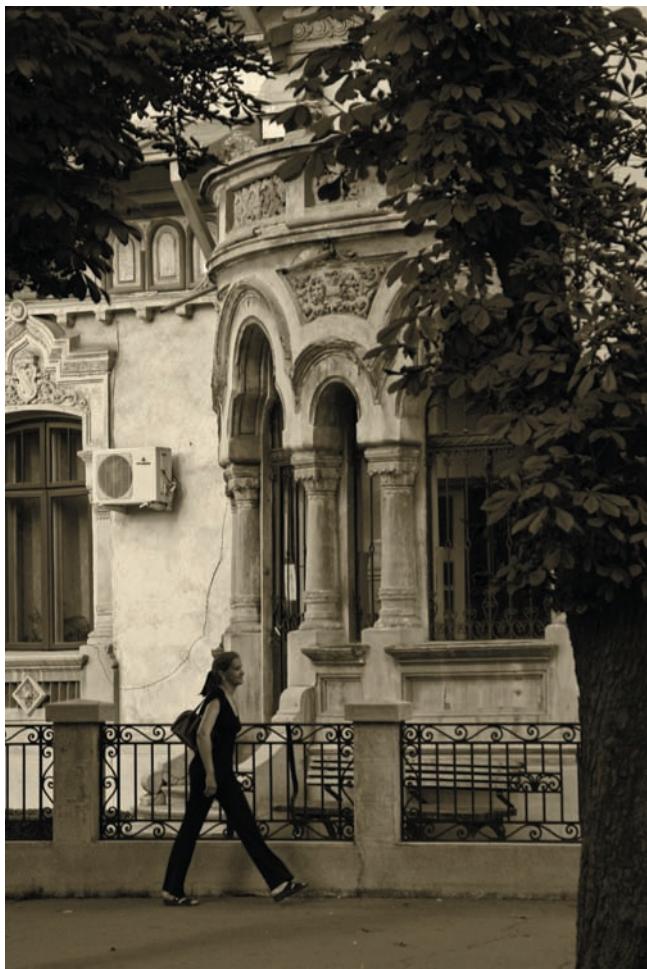
O viață împreună / Long time together / Sok időt együtt

Peleș

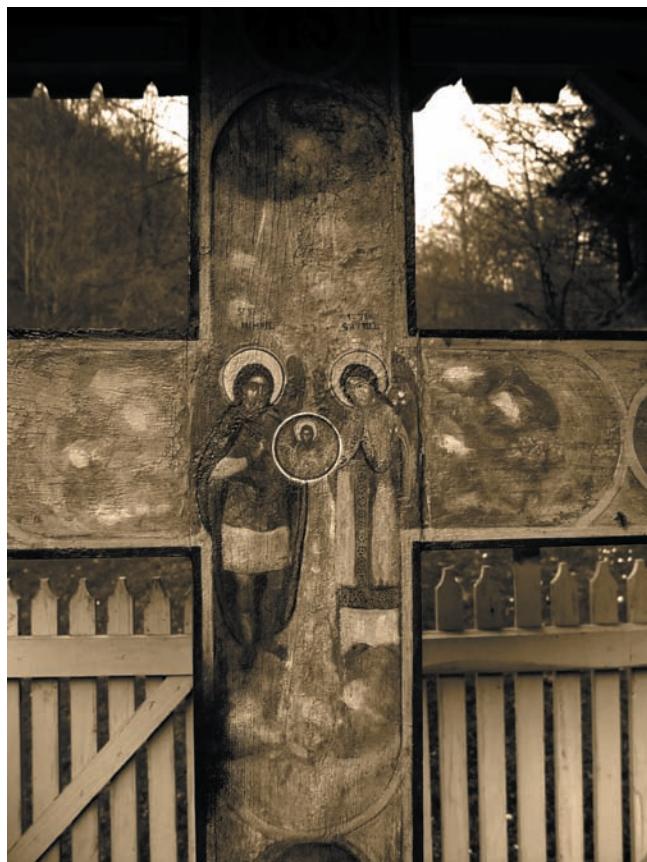
Icoane / Icons / Ikonok

*La plimbare prin Ploiești / Walking in Ploiești /
Séta Ploiestien*

*Mănăstirea Sinaia / Sinaia Monastery /
Monostor Sinaian*

*Troiță pictată / Painted roadside cross /
Festett kereszt*

Spre cer / Towards the sky / Az ég felé

Catedrala Sf. Ioan / Saint John Cathedral / Szent János Katedrális

Un oraș în oglindă / City in mirror / Város a tükrben

Adela Dumitrache

28

Horă prahoveană / Prahova ring dance / Prahovai tánc

Zâmbește-i la rândul tău 1 / Answer to a smile 1 / Válasz egy mosolyra 1

Zâmbește-i la rândul tău 2 / Answer to a smile 2 / Válasz egy mosolyra 2

Zâmbește-i la rândul tău 3 / Answer to a smile 3 /
Válasz egy mosolyra 3

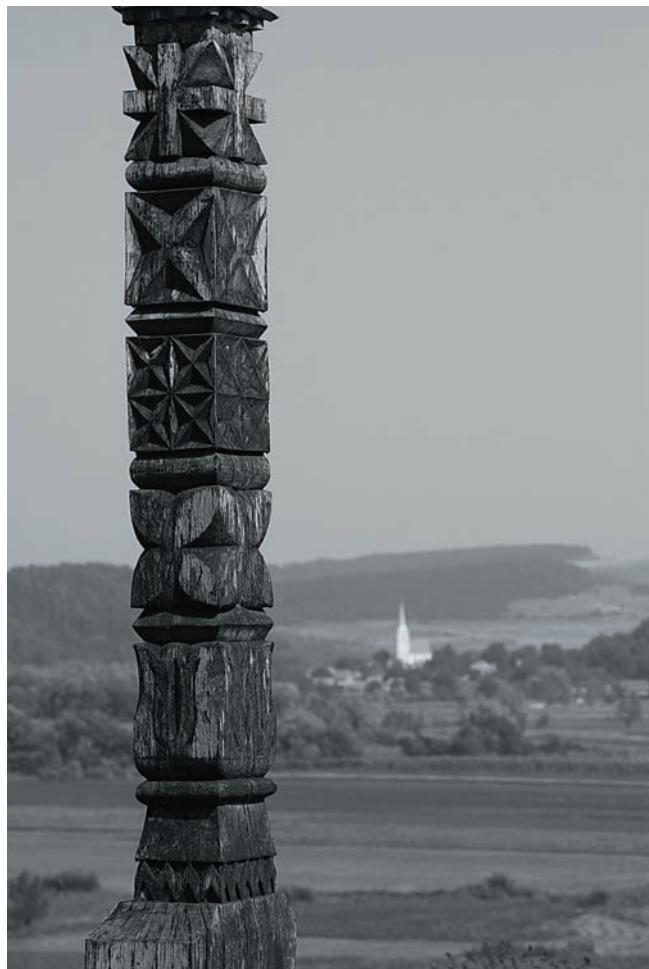
Zâmbește-i la rândul tău 4 / Answer to a smile 4 /
Válasz egy mosolyra 4

Zâmbește-i la rândul tău 5 / Answer to a smile 5 /
Válasz egy mosolyra 5

Zâmbește-i la rândul tău 6 / Answer to a smile 6 /
Válasz egy mosolyra 6

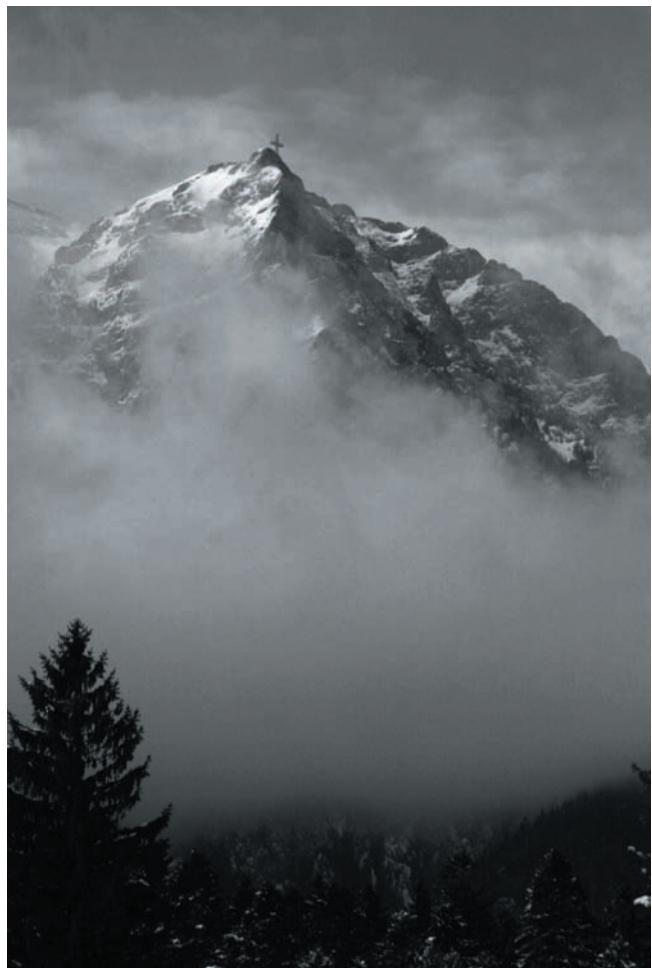
*Amintiri sculptate în lemn / Remembrances carved in wood /
Fába faragott emlék*

Corpus Christi

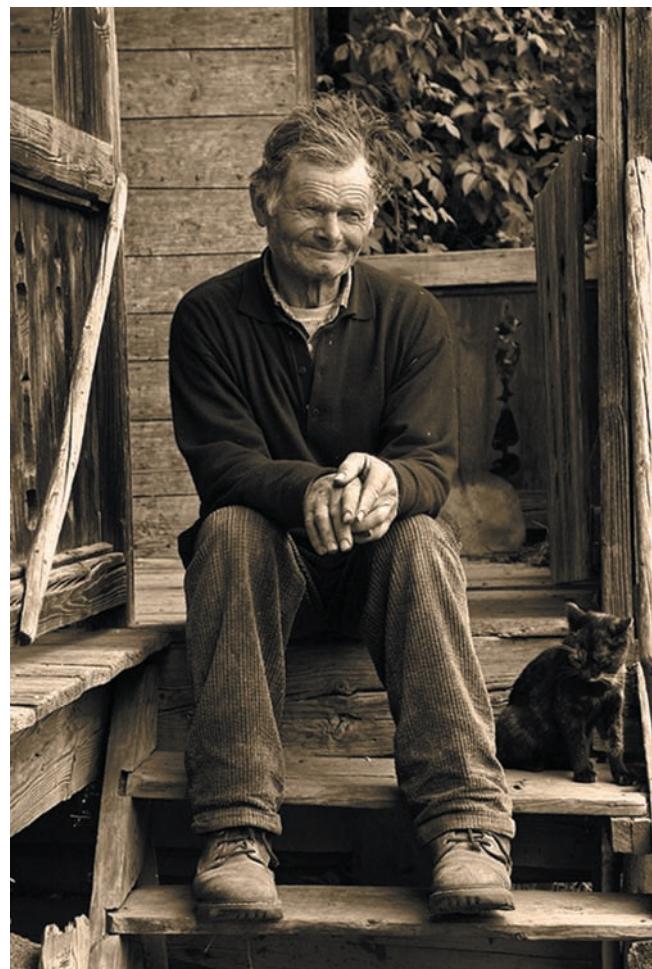
Cruce veche / Old cross / Útszéli kereszт

Caraiman

Moară de apă / Watermill / Vizimalom

Numai noi doi / Just the two of us / Csak mi ketten

Odihnă / Rest / Megpihenve

Aşteptare / Waiting / Várakozás

Duminica după-amiază 1 / Sunday afternoon 1 / Vasánap dálután 1

Duminica după-amiază 2 / Sunday afternoon 2 / Vasánap dálután 2

Campania de toamnă / Autumn campaign / Őszi hadjárat

Nori de západă / Winter clouds / Téli fellegek

Siluetă / Silhouette / Sziluett

Zâmbet / Smile / Mosoly

La fân / Hay / Széna

Curioasa / Curious / Kiváncsi

Joagăr / Saw mill / Deszkagyalu

Tăietori de lemn / Lumberjacks / Favágók

Repetiția / The rehearsal / Próba

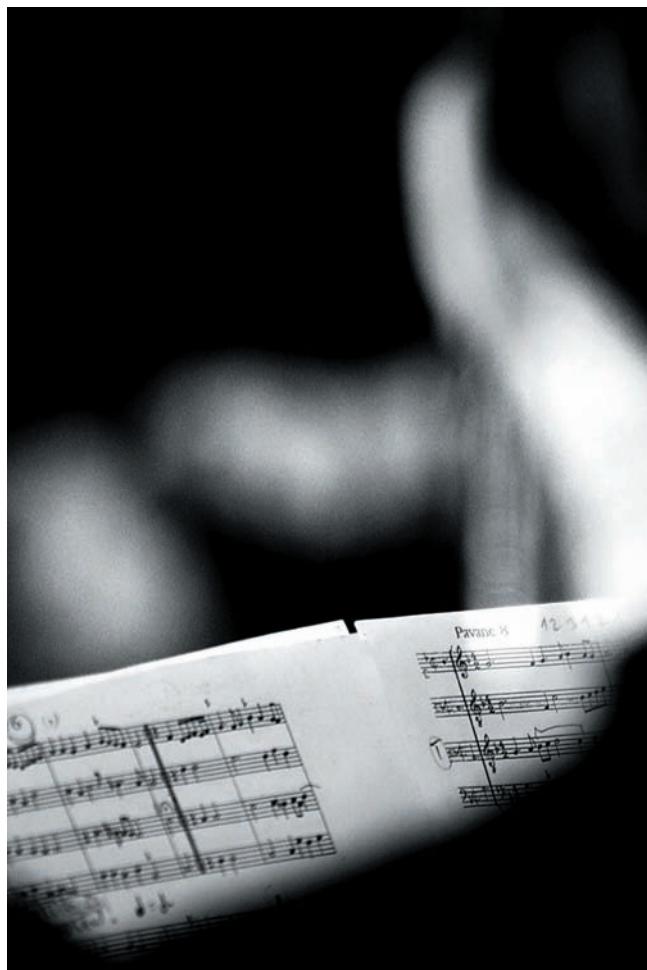
Dansatori / Dancers / Táncolók

Dansul pocalului / Goblet-dance / Üvegestánc

Gordună / Ancient double bass / Gordon

Portativ / Staves / Kotta

Profesorul de muzică / The music teacher / Zenetanár

Flaut / Flute / Fuvola

Alämuri / Brasses / Rézfúvósok

84 de ani / 84 years old / 84 év súlya

Rugăciune / Prayer / Ima

Cel care adună fânul / The hay collector / Szénagyűjtő

Târg de cai / Horse-fair / Lóvásár

Mihály Gábor

O gură de apă / A draught of water / Egy korty viz

În salina de la Sovata / In Sovata salt mine / Szovátai sóbányában

Actriță / Actress / Színésznő

Enci

Doi secui / Two Szeklers / Két székely

Piatra găurită / The punched stone / Lyukas kő

Două mere / Two apples / Két alma

IV: *Siluetă / Silhouette / Sziluett*

Edit Art

Ploiești, B-dul Independenței nr. 1

Tel./Fax: +40-244-511.375

www.artmuseum.ro

ISBN: 978-606-8019-03-1

